

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/54/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3809010283
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mészáros
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3809010283.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mészárosa a členov senátu JUDr. Dušana Eckera a JUDr. Petra Tótha, v trestnej veci proti obžalovanému F. F., pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zák. účinného do 01.01.2006, na verejnom zasadnutí konanom dňa 21. novembra 2013, o odvolaní obžalovaného F. F. a O. prokuratúry v Prievidzi proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 23. novembra 2012, sp.zn. 1T/111/2009, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), c), d), f), ods. 2 Tr.por. z r u š u j e s a napadnutý rozsudok v oslobodzujúcej časti podľa § 285 písm. b) Tr. por. vo vzťahu k prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák. na skutkovom základe uvedenom pod bodom 4/ rozsudku, naň vzťahujúci sa výrok o náhrade škody podľa § 288 ods. 3 Tr. por. a v celom výroku o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec s a v r a c i a súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 23.11.2012, sp.zn. 1T/111/2009 bol obžalovaný F. F. uznaný vinným pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zák. č. 300/2005 na skutkovom základe, že

1. napriek tomu, že dňa 13.12.2005 v odpoľudňajších hodinách v kancelárii advokátky JUDr. Macháčkovej na ul. P. X.. XX v F. uzatvoril kúpnu zmluvu s poškodeným P. O., ktorému odpredal motocykel značky Yamaha FZR 500 kupujúcemu P. O. s dohodnutou kúpnu sumou 20 000,- Sk a napriek tomu, že pri podpísaní zmluvy v internetovej kaviarni Eurocentrum v Prievidzi prevzal od brata poškodeného P. O. - G.. U. O. 20 000,- Sk, ako kúpnu cenu za motocykel, motocykel poškodenému P. O. neodovzdal a v presne nezistený deň a mesiac na jar 2006 motocykel predal P. N. a kúpnu cenu 20 000,- Sk P. O. nevrátil.

Za to bol odsúdený podľa § 189 ods. 1, § 42 ods. 1, § 41 ods. 2, § 38 ods. 7 Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 5 rokov a 6 mesiacov. Zároveň bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zároveň zrušil výrok o treste, ktorý bol uložený obžalovanému F. F. rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 2T/102/2007 zo dňa 23.12.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín, sp. zn. 3To/81/2012 zo dňa 13.09.2012 v spojení s trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza, sp. z n. 1T/61/2009 zo dňa 22.05.2009, doručený dňa 09.11.2009, právoplatný dňa 19.11.2009 a tiež všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahu nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obžalovanému F. F. uložená povinnosť uhradiť poškodenému P. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., ul. P. č. XXX/XX škodu 663,88 € (20 000,-Sk) napriek tomu bol podľa § 285 písm. a) Tr. por. obžalovaný F. F. oslobodený spod obžaloby pre dva zločiny marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d) Tr. zák. č. 300/2005 Z. z. na tom skutkovom základe, že

2. dňa 21.05.2006 o 23:00 hod. na P. ulici v F. pristúpil k poškodenému U. O., žiadal od neho, aby vzal späť trestné oznámenie, ktoré podal okrem iného na matku obžalovaného T. F., dňa XX.XX.XXXX vo veci ORP 1164/1-OZV-PD-2006, lebo mu takú udrie, že ho zabije, pričom dvakrát udrel poškodeného do hrudníka, pričom mu nespôsobil také zranenie, ktoré by si vyžiadalo práce neschopnosť poškodeného.
3. dňa 23.12.2006 o 03:30 hod. v Discoclube U. v F. chytil pod krk poškodeného P. O. a žiadal od neho, aby vzal späť trestné oznámenie vo veci ORP 1496/1-OZV-PD-2006 z 03.07.2006, inak ho zabije.

Podľa § 285 písm. b) Tr. por. bol obžalovaný F. F. oslobodený spod obžaloby pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. č. 300/2005 Z. z. na tom skutkovom základe, že

4. dňa 01.02.2006 v F. v kaviarni Eurocentrum si na základe čestného prehlásenia požičal od G.. U. O. sumu 150 500,- Sk (4 995,68,-€) a to i napriek tomu, že vedel o tom, že tieto peniaze mu nebude môcť vrátiť na kúpu osobného motorového vozidla s tým, že, ak uvedenú sumu v lehote do 20.02.2006 nevráti, na základe ústnej dohody prepíše zakúpené osobné motorové vozidlo na G.. U. O. do doby, pokiaľ pôžičku nesplatí, doposiaľ zapožičané finančné prostriedky poškodenému Ing. U. O. nevrátil a nedošlo ani k prepisu motorového vozidla na G.. O., čím spôsobil G.. U. O. škodu vo výške 150 500,- Sk (4 995,68,-€).

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. bol poškodený G.. U. O., nar. XX.XX.XXXX, t. č. vo výkone trestu s nárokom na náhradu škody odkázaný na občiansko-súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie prokurátor Okresnej prokuratúry v Prievidzi do výroku o vine a treste, ako aj obžalovaný F. F. do výroku o uloženom treste odňatia slobody.

Okresný prokurátor v písomných dôvodoch odvolania svoje odvolanie smeroval do oslobodzujúcej časti rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým obžalovaného podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodil spod obžaloby pre 2 zločiny marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d) Tr. zák., ktorých sa mal dopustiť tak, že

2. dňa 21.05.2006 o 23:00 hod. na P. ulici v F. pristúpil k poškodenému U. O., žiadal od neho, aby vzal späť trestné oznámenie, ktoré podal okrem iného na matku obžalovaného T. F., dňa 19.05.2006 vo veci ORP 1164/1-OZV-PD-2006, lebo mu takú udrie, že ho zabije, pričom dvakrát udrel poškodeného do hrudníka, pričom mu nespôsobil také zranenie, ktoré by si vyžiadalo práce neschopnosť poškodeného.
3. dňa 23.12.2006 o 03:30 hod. v Discoclube U. v F. chytil pod krk poškodeného P. O. a žiadal od neho, aby vzal späť trestné oznámenie vo veci ORP 1496/1-OZV-PD-2006 z 03.07.2006, inak ho zabije.

a tiež obžalovaného oslobodil podľa § 285 písm. b) Tr. por. pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 2 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že

4. dňa 01.02.2006 v F. v kaviarni Eurocentrum si na základe čestného prehlásenia požičal od G.. U. O. sumu 150 500,- Sk (4 995,68,-€) a to i napriek tomu, že vedel o tom, že tieto peniaze mu nebude môcť vrátiť na kúpu osobného motorového vozidla s tým, že, ak uvedenú sumu v lehote do 20.02.2006 nevráti, na základe ústnej dohody prepíše zakúpené osobné motorové vozidlo na G.. U. O. do doby, pokiaľ pôžičku nesplatí, doposiaľ zapožičané finančné prostriedky poškodenému G.. U. O. nevrátil a nedošlo ani k prepisu motorového vozidla na G.. O., čím spôsobil G.. U. O. škodu vo výške 150 500,- Sk (4 995,68,-€).

Vo vzťahu ku skutku zo dňa 21.05.2006 uviedol, že súd prvého stupňa prihliadal na výpoveď obžalovaného a svedkov, ktorí sa mali s ním v čase činu zdržiavať v jeho spoločnosti - P. F. a P.-O., o ktorých svedkoch však väčšia časť svedkov - poškodených U. O., svedkovia G.. U. O., P. C. a N. A. uviedli, že títo dvaja svedkovia sa v spoločnosti obžalovaného na mieste činu nenachádzali a obžalovaný bol sám. Títo svedkovia v spoločnosti poškodeného popísali verbálny konflikt a fyzické napadnutie U. O. obžalovaným, pričom bezprostredne po napadnutí poškodeného svedkovia privolali policajnú hliadku, ktorej podali vysvetlenie ku konfliktu a na tomto vysvetlení zotrvali aj pri ďalších svedeckých výpovediach v prípravnom konaní. Skutočnosť, že poškodený po oznámení trestnej činnosti vyhľadal lekárske ošetrenie svedčí aj lekárska správa z jeho prvotného vyšetrenia. Má za to, že celý konflikt 21.05.2006 bol vyústením predchádzajúcich sporov a vzájomných trestných oznámení medzi príslušníkmi dvoch rodín F. a O., keď súčasťou vyšetrovacieho spisu je trestné oznámenie poškodeného U. O. zo dňa 19.05.2006, v ktorom okrem iného uvádzal aj skutočnosti o podozrení z konania matky obžalovaného

proti nemu, z čoho sa dá usudzovať na motív, resp. pohnútku konania obžalovaného. Na základe týchto výpovedí, ktoré prokurátor považuje za vierohodné, má za to, že prichádza do úvahy právne posúdiť konanie obžalovaného zo dňa 21.05.2006 ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. i) Tr. zák. Pri skutku, ktorého sa mal obžalovaný dopustiť 23.12.2006 poukazuje, že súd prvého stupňa prihladol len na výpoveď obžalovaného a svedkov, v spoločnosti ktorých bol obžalovaný večer 23.12.2006, a to svedka M. a J.. Má za to, že opätovne nie je dôvod pochybovať o vierohodnosti výpovedí poškodeného P. O., ale aj svedka Q. a F. a svedkov - členov poriadkovej služby - Q. a T.. Podľa jeho názoru na základe týchto výpovedí sa dá usudzovať, že práve obžalovaný F. F. bol iniciátorom konfliktu, ktorý bol sprevádzaný jednak hádkou, vulgárnym slovným útokom na poškodeného, namýkávaním poškodeného a práve toto konanie obžalovaného bolo v rozpore s nerušeným priebehom zábavy, preto zakročila poriadková služba. Má za to, že bolo preukázané, že obžalovaný svojím konaním sa dopustil prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák.

Prokurátor taktiež napadol svojím odvolaním rozhodnutie súdu, ktorým bol obžalovaný oslobodený spod prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť dňa 01.02.2006 poukazujúc, že toto oslobodenie spod obžaloby je založené len na výpovedi obžalovaného, ktorý poprel konanie uvedené v skutkovej vete obžaloby. Opätovne súd nepovažoval za vierohodné výpovede poškodeného G.. U. O., P. C., N. A. a P. S., ktorí usvedčili obžalovaného zo spáchania skutku. Na základe toho má za to, že konanie obžalovaného naplňuje znaky prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák. Z týchto dôvodov žiadal zrušiť rozsudok súdu prvého stupňa v oslobodzujúcej časti a vec vrátiť okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obžalovaný svoje odvolanie odôvodnil prostredníctvom obhajcu JUDr. Ladislava Božíka a toto smerovalo čo do výroku o uloženom treste odňatia slobody. Poukazoval na tú skutočnosť, že bol odsúdený podľa § 189 ods. 1 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák. a § 38 ods. 7 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov a 6 mesiacov za použitia asperačnej zásady vyjadrenej v texte ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák. za bodkočiarkou. Pri použití asperačnej zásady veta za bodkočiarkou ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák., ktorá platila v čase vyhlásenia rozsudku súdu prvého stupňa dňa 23.11.2012, poukázal na nesúlad tohto ustanovenia s Ústavou Slovenskej republiky v zmysle Nálezu Ústavného súdu, sp. zn. PL ÚS 106/2011 zo dňa 28.11.2012, vyhláseného v Zbierke zákonov Slovenskej republiky pod číslo 428/2012 dňa 21.12.2012 v znení:

1. v § 41 ods. 2 Zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov slová v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchatelovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ nie sú v súlade s článkom 1. odsek 1 Ústavy Slovenskej republiky. Na základe tejto právnej skutočnosti navrhoval zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o uloženom treste odňatia slobody s tým, aby vo veci rozhodol krajský súd ako odvolací súd sám a obžalovanému uložil podstatne nižší trest odňatia slobody.

Krajský súd vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti poškodených G.. U. O. a P. O., ktorí mali vykázané doručenie upovedomenia o dni konania verejného zasadnutia.

Zástupkyňa krajskej prokurátorky na verejnom zasadnutí o odvolaní uviedla, že sa plne pridržiava písomných dôvodov podaného odvolania Okresnou prokurátorkou v Prievidzi a navrhla zrušiť napadnutý rozsudok v celom rozsahu vo výroku oslobodzujúcej časti a tým aj vo výroku o uloženom treste odňatia slobody rozsudku v bode 1/ s tým, že v otázke viny prečinu sprenevery sa ich odvolanie nedotýka a po takomto zrušení napadnutého rozsudku žiadala, aby odvolací súd vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie. Odvolanie obžalovaného navrhla zamietnuť ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí uviedol, že sa plne pridržiava písomných dôvodov odvolania. Navrhol, aby krajský súd po predchádzajúcom zrušení napadnutého rozsudku vo výroku o uloženom treste odňatia slobody rozhodol sám tak, že obžalovanému bude uložený miernejší trest odňatia slobody s poukazom na citovaný Nález Ústavného súdu SR. Odvolanie okresnej prokurátorky navrhol zamietnuť ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že čo sa týka jeho odvolania, plne súhlasil s prednesom jeho obhajcu JUDr. Božíka a žiadal, aby mu bol uložený miernejší trest a pokiaľ ide o odvolanie okresnej prokurátorky toto navrhol zamietnuť ako nedôvodné.

Krajský súd na podklade podaných odvolaní preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo a zistil, že odvolanie okresného prokurátora je sčasti dôvodné, vo vzťahu k oslobodeniu obžalovaného podľa § 285 písm. b) Tr. por. spod obžaloby pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák. a odvolanie obžalovaného, ktoré podal do výroku o uloženom treste odňatia slobody je dôvodné s poukazom Nález Ústavného súdu, sp. zn. PL ÚS 106/2011 zo dňa 28.11.2012, vyhláseného v Zbierke zákonov Slovenskej republiky pod číslo 428/2012 dňa 21.12.2012.

Krajský súd po preskúmaní spisového materiálu, ako i dôkazov prebratých na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom pri preskúmaní dôvodnosti odvolania okresného prokurátora, vo vzťahu k oslobodzujúcej časti obžalovaného F. F. spod obžaloby pre dva zločiny marenia podľa § 344 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. na tam uvedenom základe, ktorých sa mal dopustiť 21.05.2006 a 23.12.2006, sa plne stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa tak, ako ich vyjadril v písomnom odôvodnení rozsudku vyhláseného 23.11.2012.

Pokiaľ ide o skutok pod bodom 2) rozsudku, ktorý sa mal stať 21.05.2006 je preukázané, že obžalovaný F. F. bol na mieste spáchania skutku, došiel do kontaktu s poškodeným U. O., avšak nebolo bez akýchkoľvek rozporov a jednoznačnosti, na podklade vykonaných dôkazov, preukázané, že by obžalovaný na poškodeného pôsobil spôsobom, ako to ustálil v obžalobe okresný prokurátor. Je pravdou, že na jednej strane sú výpovede poškodeného U. O., svedkov G. U. O. ml., P. C., N. A., ktorí však sčasti rozdielne popisovali priebeh skutku vo svojich výpovediach v prípravnom konaní oproti svojim výpovediam na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom, pričom tieto rozdielnosti sa nepodarilo súdu prvého stupňa vykonať ani konfrontáciami, či už v prípravnom konaní, ani v konaní pred súdom. Na druhej strane sú výpovede svedkov, ktorí vypovedali v zhode s obžalovaným F. F., a to svedok Y. P. a P. F., ktorí v podstate potvrdili obhajobný prednes obžalovaného v tom, že tento nežiadal od poškodeného U. O., aby vzal späť trestné oznámenie, nevyhrážal sa mu fyzickým násilím a zabitím. Vyššie uvedený nesúlad, resp. rozpor v jednotlivých svedeckých výpovediach, ktoré svedčili na jednej strane v prospech poškodeného U. O. a na druhej strane v prospech obžalovaného F. F., je umocnený výpoveďou ošetrojúcej lekárky MUDr. Jarmily Čerhovej, ktorá mala bezprostredne po skutku ošetrovať U. O. a ktorá uviedla, že do lekárskej správy napísala iba údaje na základe údajov U. O., t.j. že bol napadnutý P. F.. Taktiež uviedla, že keby poškodený mal zranenia povrchového charakteru, tak by sa to odrazilo v diagnóze stanovenej lekárskou správou. Na základe týchto skutočností potom súd prvého stupňa správne v súlade so zásadou trestného konania „in dubio pro reo“ obžalovaného v súvislosti so skutkom pod bodom 2) spod obžaloby oslobodil.

Taktiež, pokiaľ ide o skutok pod bodom 3) aj v tomto prípade vystupujú dve skupiny svedkov, a to tí, ktorí obžalovaného F. F. zo spáchania skutku usvedčujú - poškodený P. O., svedkovia C. Q., P. F. a na druhej strane sú svedkovia, ktorí potvrdzujú obhajobu obžalovaného - P. M., U. J., H. T. Pri hodnotení týchto svedeckých výpovedí z hľadiska ich presvedčivosti dôkazu, krajský súd sa stotožnil s ich hodnotením tak, ako to vyjadril okresný súd v písomných dôvodoch napadnutého rozsudku. Aj krajský súd má za to, že nebolo jednoznačným spôsobom preukázané, že by obžalovaný sa vyhrážal poškodenému P. O. tak, ako to ustálil okresný prokurátor v podanej obžalobe. Pokiaľ ide aj o svedeckú výpoveď C. Q., na ktorú sa odvoláva okresný prokurátor, ako dôkaz preukazujúci, že došlo aj k fyzickému konfliktu, resp. vyhrážkam zo strany obžalovaného voči P. O., sám tento svedok uviedol, že bol v Disco klube s poškodeným a P. F., avšak nevidel, že by obžalovaný chytil poškodeného pod krk, alebo sa mu vyhrážal, videl iba to, že dvaja vyhadzovači ich odtiahli od seba. V podstate s touto výpoveďou je súhlasná aj výpoveď P. F., ktorý vypovedal, že nič nepočul, lebo tam bol hluk, pričom iba videl, že obžalovaný drží poškodeného. Súhlasne s týmito výpoveďami vypovedali aj svedkovia U. J. a P. M., z ktorých výpovedí je zrejmé, že poškodený mal provokovať obžalovaného, avšak zo strany obžalovaného voči poškodenému neboli prednesené žiadne vyhrážky. Opätovne aj v tomto skutku súd prvého stupňa po predchádzajúcom vyhodnotení prebratých dôkazov na hlavnom pojednávaní prihliadol na procesnú zásadu „in dubio pro reo“ a správne obžalovaného oslobodil spod obžaloby.

Krajský súd považoval za dôvodné odvolanie okresného prokurátora v časti týkajúcej sa oslobodenia obžalovaného spod obžaloby pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 2 Tr. zák., ktorého obžalovaný sa mal

dopustiť 01.02.2006 spôsobom popísaným v bode 4) napadnutého rozsudku. Krajský súd po preskúmaní prebratých dôkazov na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa sa nestotožnil so skutkovým a predovšetkým právnym záverom súdu prvého stupňa, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že skutok nie je trestným činom, ale mohlo by sa jednať o občiansko-právny vzťah medzi poškodeným Ing. U. O. a obžalovaným F. Pastierikom. X. prvého stupňa nedostatočným spôsobom vysvetlil, resp. odôvodnil svoj záver, že aj keď z dokazovania vyplýva, že obžalovaný peniaze poškodenému nevrátil, ani k prepisu motorového vozidla neprišlo, čím mu spôsobil škodu vo výške 150.500,- Sk (4.995,68 €), týmto konaním nebola naplnená skutková podstata prečinu podvodu podľa § 221 ods. 2 Tr. zák., že by sa obžalovaný na škodu cudzieho majetku obohatil tým, že uviedol niekoho iného do omylu a spôsobil na cudzom majetku väčšiu škodu, preto obžalovaného oslobodil spod obžaloby a vyslovil na záver názor, že sa jedná o možný občiansko-právny vzťah medzi nimi. K tomuto hodnoteniu dôkazov krajský súd, ako odvolací súd uvádza, že výpoveď poškodeného Ing. U. O. bola nespochybniteľne potvrdená predovšetkým výpoveďou svedka N. A. a sčasti aj P. S. a P. C., ktorí jednoznačne vypovedali, že G.. O. požičal 150.500,- Sk obžalovanému F. F. na kúpu auta značky Audi A8, ktorým autom mal obžalovaný ručiť, avšak neskôr ku kúpe zrejme nedošlo. Títo svedkovia boli prítomní v čase, keď poškodený obžalovanému odovzdal celú sumu 150.500,- Sk. Teda v celom rozsahu bola vyvrátená obhajoba obžalovaného F. F., že od poškodeného G.. O. si požičal iba asi XXX,- až 500,- Sk a nie 150.500,- Sk a pokiaľ podpísal čestné prehlásenie na Notárskom úrade JUDr. Kokindovej, tak to bolo iba z recesie. Skutočnosť, že čestné prehlásenie je pravé, potvrdila aj pracovníčka notárskeho úradu B. L.. Ďalej bolo preukázané, že obžalovaný v inkriminovanom čase, do času vrátenia pôžičky, t.j. do 20.02.2006 nedokladoval, že by tieto peniaze použil na zakúpenie motorového vozidla značky Audi A8 a tiež v prípade jeho zakúpenia neručil týmto vozidlom poškodenému, pokiaľ nespláti pôžičku. Teda všetky tieto dôkazy vo svojom súhrne odôvodňujú tú právnu skutočnosť, že obžalovaný už v čase požičania peňazí, t.j. 01.02.2006 od poškodeného Ing. U. O., tieto nemal v úmysle použiť na kúpu motorového vozidla, a týmto prípadne ručiť pri ťažkostiach pri splácaní pôžičky, čo preukazuje, že svojím konaním naplnil skutkovú podstatu prečinu podvodu podľa § 221 ods. 2 Tr. zák. tak, ako to ustálil okresný prokurátor v obžalobe zo dňa 14.12.2009, sp. zn. 2Pv 964/2007.

Krajský súd vo vzťahu k odvolaniu obžalovaného dospel k záveru, že toto je dôvodné. Pokiaľ ide o uložený súhrnný trest odňatia slobody podľa § 189 ods. 1, § 42 ods. 1, § 41 ods. 2, § 38 ods. 7 Tr. zák. v trvaní 5 rokov a 6 mesiacov za použitia asperačnej zásady uvedenej v ustanovení § 41 ods. 2 Tr. zák. veta za bodkočiarkou, tento postup súdu prvého stupňa v čase vyhlásenia rozsudku, t.j. 23.11.2012 bol v súlade s platným v tom čase Trestným zákonom. K odvolaniu obžalovaného odvolací súd musel prisvedčiť v tom, že v čase rozhodovania o jeho odvolaní nie je možné použiť pri ukladaní trestu ustanovenie § 41 ods. 2 Tr.zák., veta za bodkočiarkou s poukazom na Nález Ústavného súdu SR, sp. zn. PL ÚS 106/2011 zo dňa 28.11.2012, vyhláseného v Zbierke zákonov Slovenskej republiky pod číslo 428/2012 dňa 21.12.2012 v znení: v § 41 ods. 2 Zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov slová v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchatelovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ nie sú v súlade s článkom 1. odsek 1 Ústavy Slovenskej republiky. Na základe tejto právnej skutočnosti navrhoval zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o uloženom treste odňatia slobody s tým, aby vo veci rozhodol krajský súd ako odvolací súd sám a obžalovanému uložil podstatne nižší trest odňatia slobody.

Na základe týchto skutočností, krajský súd, ako odvolací súd, na podklade odvolania okresného prokurátora, zrušil napadnutý rozsudok v oslobodzujúcej časti podľa § 285 písm. b/ Tr. por. vo vzťahu k prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák. na skutkovom základe uvedenom pod bodom 4) rozsudku, tiež na vzťahujúci sa výrok o náhrade škody podľa § 288 ods. 3 Tr. por. a na podklade podaného odvolania obžalovaným v celom výroku o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. V novom konaní súd prvého stupňa vo vzťahu prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák. na skutkovom základe uvedenom pod bodom 4) zrušeného rozsudku, pokiaľ príde k záveru, že je potrebné vykonať ďalšie dôkazy na objasnenie veci, toto rozhodnutie odvolacieho súdu takýmto postupom nebráni. Taktiež pri rozhodovaní o súhrnnom treste odňatia slobody obžalovanému, musí okresný súd prihliadať na Nález Ústavného súdu SR, sp. zn. PL ÚS 106/2011 zo dňa 28.11.2012, vyhláseného v Zbierke zákonov Slovenskej republiky pod číslo 428/2012 dňa 21.12.2012.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.